Crac. Stud. Univ. Jagell.
Promotiones Ord. Theologor.
1603. 30 Ianuarii.

Opatovii Adami: Urania sacra sive Laureae doctorales Theologicae —

Vrania Sacra
SIVE
LAVREÆ DOCTORALES THEOLOGICÆ
Quæ 30. Ianuarij. Anno Domini, 1603. conferentur, R. D.

BASILIO GOLINIO, PRÆP: S. Flor.
STANISLAO BĄTCOVIO, Can. C.
ADAMO FALECIO, Decano S. Flor.

Gratulante,

M. Adamo Opatouio.

CRACOVIÆ,
In officina Typographica LAZARI.
1603.

VRANIA.

QVis languor? quis lethæus ſopor alligat artus?
Quæ tam dira lues membris afflata beatis
Arctoo conſtricta gelu tenet ora ſororum?
Et prohibet numeris modulatas reddere voces?
An quæ dite facem curarum in pectora torſit,
Eumenidum facies formæ certamina ſpargens?
An né feſta dies ſacriſque dicata Camœnis
Quaque virûm ſolers prudentia rebus in altis,
Nominis & laudum titulos exoptat habere,
Vllo Muſarum cantu celebrata niteret?
Fare age Calliope noſtro dulciſsima cordi.
CALLI: Tu quæ ſidereos tractus & gemmea tecta
Incolis, & quæ ſit diuûm ſententia pandis:
Dic age, nec tacitæ mirere ſilentia turbæ,
Non fas eſt diuina modis celebrare profanis,
Et quæ Pierio non ſunt audita ſub antro.
Quare pande ſoror ſacro ſtimulata furore,
Ordine cur longo capiunt ſubſellia ciuem
Ædibus ex propriis auguſta ad templa ruentem?
VRAN: Dicam, nec me quo dignaris honore nega-
Vrbem quam cernis turres & tecta ſub aſtris (bo:
Condere, & Iſtulæ aquas circum ſe voluere lentas;
Firmauit fundamentis opulentia Craci,
Appellans iam tum ſurgentia mœnia Cracam.
Longa dehinc Regum ſeries labentibus annis,
Certatim cupiens monumenta relinquere ſceptri

Ornauit ſaxis componens templa reciſis,
Aut arcis turres, Regumque palatia ad auras
Educens cæli, aut conſternens marmore tecta:
Sed tanto reliquis melius duo lumina Regum,
(Liuida quæ nunquam carpent obliuia, doctis
Dum locus hac vrbe, & ſtatio gratiſsima Muſis,)
Caſmirus & primus Litauâ de gente Iagello
Ornarunt, nobis, Phœboque ad regna vocatis,
Moribus vt ſæuis horrentia pectora gentis
Mitia præceptis rebusque ſecunda gerendis
Præſtaret noſtrum ſolers & ſedula cura:
Et dum vos durum callem virtutis agendæ
Et fortes animos pro libertate gerendos
Monſtratis, dictis animos & corda regentes,
Diuûm ego ſtelliferas ſedes candentis Olympi
Incolo, fatorum currentia ſtamina cernens,
Et quæ Rex Diuûm celeres mandata per auras
Terrigenis deferre iubet, Cyllenia tanquam
Proles carpo viam, atque æterna oracula pando:
Abſtruſos diuinarum longoſque receſſus
Euoluens rerum, & veros pietatis auitæ
Senſus enarrans, cœcis quos merſit in vmbris
Gens Cocyti exorta lacu, ſtudioſa nouandi
Antiquos ritus in relligione probatos:
Vnquam neue ſtygis ſæui quaſſata procellis
Tam pia ſacrarum rerum doctrina periret,
Aônio cœtu magno pietatis amore

Deligo

Deligo flagranteſque viros rerumque peritos,
His ego demando doctrinæ arcana perennis
Mente procul poſito faſtu cognoſcere, nec non
Chriſticolûm mentes ſtudiis accendere ſacris.
Quæque vias inter ſpatioſas ſemita cæli,
Anguſto monſtrat felices tramite ſedes,
Declarare volo, exemplis ſanctiſque præire.
Iſtis quæque vides iam ſunt ſolennia magnis
Nominibus Doctorum, amplis tituliſque dicata.
Hæc pia Maieſtas Regis; Regnique Senatus;
Imperiique inſigne, horrendum & fulmen in armis,
Nobilium ſplendor Martis certamine partus;
Et grauidæ populis vrbes, & mœnia Craci;
Et quæ plebs validis proſcindit prata iuuencis;
Craciadumque omnes, tanto dignantur honore,
Vt ſua poſthabeant illorum ſeria laude,
Effuſique ruant priuato limine, in haſce
Ornatas Regum Titulis & mœnibus ædes.
CAL: Siccine dum cœtus luſtras Helicone morantes
Pectora terna virûm doctrinis deligis iſtis.
VRAN: O mihi luce magis ſoli dilecta ſororum
Calliope, hoc dicto, hoc obductos corde nouaſti
Infandos luctus, & funera mœſta meorum;
Quæ tu, quæ noſtræ grauiter fleuere ſorores,
Vt ſparſi colles lachrymarum fonte maderent,
Et pulſæ valles gemitus ſuper aſtra referrent.
Septenum tardo Saturnus cardine greſſum

Euoluit Lehi vt latis consedimus aruis
Tempore vix tanto paucos transegimus annos,
Quo non dira lues tenebrosis mergeret vndis
Millia multa virûm patriis aptissima bellis:
Sæua tamen timuit grassari limine docto.
Sed postquam hanc satias tumulorum cœpit inertum,
Spargere lethales auras, & tabe fluentes,
Fumantesque faces pestem in præcordia cœpit
Coniicere, & sapientum ad manes mittere stragem.
O nullum miserata malum, fors aspera semper!
O facies atrox leti; ô crudelia fata!
Mors auidos omnes expandens oris hiatus
Septenas pompas sapientum duxit ad Orcum:
Nec cessante lue est tantis satiata ruinis,
Funera funeribus pergit cumulare scelesta
Vltima Doctorum rumpens duo fila meorum.
Quare sacrarum locuples sapientia rerum,
Ne viduata suis vnquam cultoribus esset,
Excultos pietate viros doctrina & ab omni
Delegi, deserta trium supplere viratu
Munera sacra volens: numero Deus impare gaudet,
Annuit & cœptis triadis sub imagine sacra.
CALL: Est hoc, vt dicis, placataq; Numina doctis,
Iam meliora dabunt, iam tempora læta reuoluent.
Sed, quis hic est vultus præclaræ mentis imago,
Et quem tu primo reliquis dignaris honore?
VRAN: Hic ille est, vestris longum versatus in antris
Golli

G ollinius, toties diuini Heliconis ad vmbras
A rguto blandos impellens pectine neruos:
V atidico & ſacros libans de fonte liquores,
Iu cundumque ſonans Parnaſſo errabat amœno,
Quem Charites vinctis manibus plaudente choreä,
Motibus & lætis comitata eſt turba ſororum:
Et pater vt Phœbus tantâ dulcedine cantus
Ore ciere videt, vatis conceſsit honorem,
Tempora præcingens Lauri de fronde corona.
Huius Sarmatidum terris Aquilonis ad ortus
Graiugenæ Muſæ, ſi viuant, ore loquentur.
Attica, cui Græci ſermonis ſuada Venusque
Ipſa ſales dulceſque ſuos largita lepôres.
Hic mandata Dei vatumque oracula ſancta,
Et quos rex Pſaltes numeros diſcrimine ſeptem
Diuiſit fidium, cæleſtia numina placans,
Pandere voce poteſt, doctus ſermonis Hebræi,
Et quæ ſint ipſis myſteria conſona verbis
Ipſe probare poteſt; fuerint ſi diſſona, ſolus
Confutare poteſt; tenebraſque hac luce fugare.
His tribus & linguis multâque edoctus ab arte
Gollinius noſter, meritos iam ſumat honores.
Treſque velut Charites nexæ complexibus arctis,
Et ſe & cuncta fouent ſpirantes pectore amorem:
Munere ſic terno linguarum ornatus & ille,
Omnes complexus tenero ſeruabit amore.
Quodque diu aulăi cæleſtis curia terna,

Terri-

Terrigenis vacuas ſedes implere peroptat.
Gollinius terno linguarum munere ſoluet
Victor lætantes ducens ſuper aſtra cohortes:
Ducat & ipſe polos vtinam tranſcendat vtroſque
Annue tuque ſoror faueant vt ea omnia votis.
CALL: Annuo, teq; ſequor, faueant vt ea omnia vo- (tis
Numina magna precans. Votis pia numina adeſte.
Quid cuius faciem veteri grauitate decoram
Intueor, noſcens formæ ſimulachra latentis,
Num te num paucis verbis memorare pigebit?
VRAN: Me verò pigeat numeris celebrare minutis
Digna Sophocleo cuius benefacta cothurno,
Et quem vos veſtris pluris feciſtis ocellis,
Rurſus & ille ſuâ pluris vos luce putauit,
Hoc quodcunq; virûm, quod ſecula priſca tulerunt.
Artibus aut inſigne fuit candoreque morum,
Vno ceu locuplete penu complexa fouentur.
Hîc locuples iugique fluens facundia riuo
Pondera magna ſonans rerum ſermone nitenti.
Hîc rerum quæ ſunt longo retruſa receſſu
Quæ ſtupet & turba & vulgus mediocre ſcholarum,
Cognitio quarum Doctos perplexa fatigat
Ponderibus rationum exculta Sophiſmata habentur.
Hîc mandata Dei internis inſculpta tabellis,
Spirantis flammas animi cæleſtis amoris,
Momenta hîc rationum ſunt meditata doloſa,
Quæ gens noctiuaga & ſurgens de nocte latronum,

Circa

Circa Christicolûm saltus vinetaque tendit.
Hîc doctrina Patrum felici mente reposta,
Et flagrans studium pietatis amore calescens,
Quo mentes illæ ardebant, monumentaque quarum
Huius contorquent faculas in corda caloris.
Hîc chorus illustris virtutum mente refulgens,
Quo noua se produnt probitatum exempla, boniq;,
Queis ornat Mystes Christi sanctissima templa,
Gymnasiumq; ornat Craci multâ arte professor.
Cætera si memorem magnum pelagus sit arandum,
Hoc vnum memorans si dixero, cætera mittam.
Regna securigera vt gaudebant ciue Catone,
Dum Prætor, Consul, tandem Induperator, auitos
Imperii fasces, armatos iure bonoque
Gessit, & antiquo vitam de more labantem
Erexit Censor, primùm & deduxit in vsum;
Sic nunc Pierii plaudunt subsellia Regni,
Dum sua Bętcouiæ redduntur præmia laudi,
Et rerum doctor sacrarum sumit habenas.
Eriget hic vitæ normas Academicæ in vsum,
Nec squallere sinet fluxas aut labier vltra.
Atq; Quirinus vti, versæ si in viscera quando
Romulidum vires, sistit se à parte Senatus,
Sic si contingat mentes sæuire procellis,
Opprimet hic noster cunctas, solemque reducet.
Vsuramq; Quirinus vti sibi lucis ademit,
Libera quòd legum violari iura videret:

Sic noster diris mallet se tradere pœnis,
Quàm libertatis violatas cernere leges.
Quare Sarmaticus Romano laude Catoni
Æqualis, titulos Doctorum & nomina sumat,
Et tantis animis similis contendat haberi.
Hoc vestris fusis concordes voluite Parcæ,
Annue tu que soror, faueant vt ea omnia votis.
CAL: Annuo, teque sequor, faueant vt ea omnia votis;
Numina magna precans, Votis pia numina adeste.
Sed Falentiadæ laudes, extrema laboris
Pars tua iam promat, meditatas carmine dulci.
VRAN: Hoc equidem germana lubens præstare stu-
Namq; fatebor enim post vltima fata meorum, (debo.
Cùm varias animo curas afflicta dolore
Iactarem, lustrans oculis doctrinam animosq;
Aonio in cœtu, quærens ad munera tanta
Maturos ætate viros, sine felle, doloque,
Nostros hic vnus sensus est sæpè moratus,
Semper & abstersit lachrymas, curasque leuauit,
Occultasque sui flammas in pectora sparsit;
Ante alios multâ prodens se Palladis arte,
Deuotâque Diis, pariter virtute forensi.
Terrarumque velut dominis Roma inclyta regnans,
Abstersit sordes curisque leuata reuixit,
Postquàm Scipiades exhaustam strage Quiritum,
Magnanimumq; Ducum, patriæ stimulatus amore,
Induperatoris suscepit munera magna.

Sic nunc lætantes motus, & gaudia mente
Concipio, curarum expers lachrymasq; peroſa,
Sedes cùm cerno nudatas morte virorum
Ingenium Falentiadæ exornare politum,
Qui geminâ reliquiś virtutum lampade ſplendet,
Inter luna velut flammas Titanque minores,
Iudicio veterum, & docta ratione ſophorum,
Et curandarũ rerum ingenioque forenſi;
Quæ duo, res omnes firment ſi robora iunctim,
Res omnes cælos pertingent vertice ſummo,
Nec ſæuum flantes metuent Aquilone procellas,
Nec ſi Mirmidonum Dolopumuè exercitus adſit.
Nec ſi acies ducat Mauortia Roma Quiritum.
Quid non hac geminâ virtute Falencius vnquam
Audebit magnum, proprio diſcrimine vitæ?
Hic acie ingenii ſtrictâ tela improba franget,
Quæ tenet adducto prædonum Tartarus arcu,
Imbuet hic Chriſto deuotas nectare mentes,
Ambroſiæq; cibis enutriet ipſe beatis,
Omnia quæq; ferent Diuini dogmatis artes
Suſcipiet validis humeris hic cælifer Atlas,
Cunctaque felici donabit fine recepta.
Hic ſimul antiquas laudes & facta parentum,
Ordinibus magnis hominum permiſtus adibit,
Cùm prudens pulchrâ pro libertate loquetur,
Principibusq; viris animos accendet amore
Ornandi veteres muſas, loca priſca Licæi,

Magnæ vbi funduntur fœcundi pectoris artes,
Scipiadæq; velut bellis & fortibus ausis
Romula res creuit Pœnis Carthagine ademptâ.
Sicq; viro hoc, famâ meritisque Academia crescet,
Dum iuri patrio forsan si quid sit ademptum,
Ædibus excedens repetet conamine multo.
His ego iam nostras laurus virtutibus amplis
Impono, clarâ signans in imagine clarum
Doctorem legis sacræ, rerumque peritum.
Quod vos ô superi fato firmate perenni,
In terrisque quibus studiis reuerentia vestri
Augetur, lateque animis mandata fouetur,
Hæc vestro longum vigeant adiuta fauore,
Et date, quæ votis optamus læta benigni.
Hoc etiam fusis concordes voluite Parcæ,
Annue tuq; soror, faueant vt ea omnia votis.
CAL: Annuo, teq; sequor, faueant vt ea omnia votis.
Numina magna precans: Votis pia numina adeste:
Et date felices superent vt secla nepotum.